

Истиқол мушоираси

ЎЗИГА БЕК ДЕБОН

Ўзбекистон офтобидек кулиб бокъан истиқол, Ризвон боғидан хумодек учиб чиқкан истиқол.

Ёритиб сим-сиёҳ диллар, толе нури барқ уриб, Шерюраклар юрагига оташ ёқкан истиқол.

Туркестон оппоқ тонгидан, мовий осмон рангидан, Баҳорий яшил рангидан байроқ тиккан истиқол.

Үн икки юлдуз шуғалли, турғ ҳилпирар жилоли,

Сунбула буржи ҳилоли, хайрли балқан, истиқол.

Ўзбекистон мадҳиясин куйлар авжси пардада, Уни тинглаб жаҳон аҳли оёққа қалқан, истиқол.

Ул муқаддас қомусидан баҳраманд фуқароси, Ўзига бек дебон мухрин тақсан, истиқол.

Тупргига чинор мисол томиринг туташ Барот, Сайхуну Жайхундек жўшиб қалбга оқсан, истиқол.

ЁШ АВЛОД КЕЛАЁТИР

Ёш авлод келаёттир, орзуси буюк, ёрқин, Ут ҷаҳона қадамидан, қудрати чексиз, тӯлқин, Жисму танига сиғмас, қалбида ёнар ёлқин,

Жазз этса тоғни талқон қылгудек бардам, дуркун,

Ёш авлод келаёттир орзуси буюк, ёрқин.

Ўтқир кўзида кўрдим, Ватан келажагини,

Нурли юзида кўрдим, баҳти кулажагини,

Доно сўзидан билдим, улуг бўлажагини, Жазз этса тоғни талқон қылгудек бардам, дуркун, Ёш авлод келаёттир орзуси буюк, ёрқин.

Боболар юртн кўз-кўз айлагай дунёларга, Истиқол қўёшига талинар, зиёларга, Баротдек алданмагай, ҳавоий шўроларга, Жазз этса тоғни талқон қылгудек бардам, дуркун, Авлодлар келаёттир орзуси буюк, ёрқин.

Барот ИСРОИЛ

«БЕЛНИ БОГЛАБ МАЙДОНДА ТУРМАСАМ БЎЛМАС»

Тиниб-тинчимас, ўзининг содда, айни пайтда дилқаш шеърлари, дилрабо қўшиклири ва достонлари билан ҳалқимиз қалбидан ўрин олган шоир ва носир Барот Истроил вилоятимизда яшаб, ижод қилаётган қаламкашларнинг оқсоқоли десак, муболова бўлмас. Унинг илк шеърлари ва «Абдусолик» достонидан иборат «Бойчечак» номли мажмуаси 1972 йилда устоз Миртимиринг мухаррирлиги ва сўзбошиси билан нашр этилган. Ана шундан бўён у адабиёт гулшанида қалам тебратиб, ўзининг ўн бешдан зиёд китобларини чоп этди. Унинг 300 га яқин қўшиклири Ўзбекистон радиосининг олтин фондидан ўрин олганингини айтиш ўринли.

ҲАСТИМОМ

Достондан бир фасл

Шундай ҳикмат борким: отадан ўғил — миннатдор бўлмаса — дунёнинг иши.

Бу жаҳон гаройиб ҳодисаса мўл.

Жон изобда қолур, кўпдор ташвиши.

Абу Бақр Каффол аш-Шоший.

АВАЛГИ ФАСЛ

ШОШНИ ЁРИТГАН ШУЛЬА

Шош узра бир юлдуз олди аланга, Партиялар тарафидан нури Туронга. Шуъласи қишига бағишилар ҳузур, Сиёҳ қўнгилларни ёритгувон нур. «Лайдатул қадр»дек ярқ этиб тушшиб, Каффол ҳонафони бирдан ёришиб, Бир гўёдук туғулиди, нурга ўтирилди, Кўхма Шош доядек анига ёрниди. Унитиди андух, ташвишлар бутун, Оллоҳ ёрлақаган хосияти кун.

Куну тун онлардек ўтбашибади, Оллар ўйларини ортга ташлади. Бўй ҷўзмокда ўғил, қадами шийрак, Фаҳму фаросатли, одобли, зиёрак. Ота-она алкар, билиб ҳаддини, Қўриб қувондан ўнинг ҳаддини. Биринчи мучали орқада қолди, Унитиди андух, ташвишлар бутун, Оллоҳ ёрлақаган хосияти кун.

Ота-онасининг олиб дуюсин, Эга маълум қилди ўз муддоасин: Сафарде ҷишиши ўзин чоғлаб, Ҳозирлигин кўрди белини бўлаб. Авалол қариндош-уругни ўйқлаб, Қўни-қўнишларнинг ишончин оқлаб, Садака улашиб кўча-кўйлардаб, Қўнгиз сурәб қирди, ноҷор ўйларга. Оқ фотиҳа берди оқсоқолар ҳам, Ҳешу акраболар ва жамоат жам. Шундай ўтиб кетди аллакача вақт, Нижоят барча иш ўддаланди, таҳт. Навбатдаги қаррон ўйши пойлади, У билан жўнашса жасам айлайди. «Ой бориб, омон қайт!» — деб, ўғилди она. «Ҳизр ўйдошинг бўлсун!» — деб, тилади ота.

ЙЎЛ АЗОБИ...

Чотқол тоғи узра қўёш порлади, Каррон қўнгироғи ўйла ҷорлади. Туялан инграниб қўзғалди аста, Тизиди бирма-бир сағфа, бирпаста. Катта қаррон чиқди ишак ўйлига, Жадал юрди, бокъмай ўнгу сўлуга. Илоқ воҳасида ўтди бир куни,

Курама ёбағрида ўтказди туни. Ҷамчин довонидан ошиб субҳидам, Ястанган водийе қўйилди қадам. Сайхун бўйлаб, жилга, сўларни кечди, Тўрни катор бўлиб Ҳўжанде шоиди. Зарафсон воҳаси сўлим нурағон, Олда Ҳурсону Қобул, Исафхон. Қарон манзиз сари интилар шитоб, Кун-тунни, ҳафтини ойларга улаб.

БАҒДОДНИНГ БОДИ САБОСИ

Тонгда кириб борди Бағдодга қарон, Таниши қаронсарой — толиқкан сарбон. Ҳужрадан жой олди ўйловичилар жим, Эрта-саҳарданоқ кўчалар гавжум. Бағдодда ёкёни мўтадиа ҳаёт, Барчани етаклар бир орзу, нијат. Ҳуор ором бағишлар салқин ҳавоси, Даражада дарёсининг боди сабоси. Каффол аш-Шоший ҳам чиқди айланаб, Таниши олмокқа-чанғоғи қониб. Билмоқ истар элининг кайфиятни, Бағдодлик фуқаро ўй, нијатни. Ҳотиржам кўринар одамлари ҳам, Чадарга ўралсан санамлари ҳам. Оёғи тортмади нарига, лекин, Орқасига қайтди, ўй сурб секин. Негадир ҳаёли наришон, хижса, Қраги сиқилар, безовта қўнга...

ТАҲСИЛ — ТАҲСИНИ

Бағдодда им олди қолиб анча ўйл, Кўп тишини ўрганди, айлади таҳсил. Ал-Ашварий сабоб берди «Калом» фандан, Ат-Табарий «Қонун», «Тарих» ифрондан. Газода фиқири ўқиб мукаммал, Шоғея маҳҳабига қилдилар амал. Умрини исломга бағишилар буткул, Қомису билимлар эгаллайди ул. Шоғириду муҳлислар беҳисоб эрди, Шоидан Бағдодгача узотни дерди. Қаेरга бормасин, «Пирим!» — деб алкар, Түрк ҳам, араб ҳам ва форсий ҳақилар.

1 Абу Ҳасан Али ибн Абу Мусо аш-Ашварий (873-941) — Устози. Калом (нунук) илми асосчиси.

2 Абу Ҷаҳфар Муҳаммад ибн Ҷаҳир ат-Табарий (839-923) — Устози. Қонунюнослик ва тарисодан.

3 Каффол аш-Шоший Ғазо шағриси бир неча бор сағар қилиб, Абу Абдуллоҳ Муҳаммад бин Ибрис аш-Шофей (767-820) мазҳабини ва фиқи илмини чўкур ўрганиди.

ЎЗИМГАЛАЁН

Хатолар устига хатолар қилдим, Гоҳда тирилдим, гоҳда ўлдим.

Ўзимдан ўтгани, ўзимга аён, Бағзида қайғурдим, баъзида кулдим.

Бошимга тушганда мушкул муммамо, Farazgўй ошонинг кимлигин билдим.

Аламим, газабим ичмуга ютиб, Ўртсанган қалбимни беханжар тилдим.

Арзимни англамас бирор тирик жон, Бепарво одамлар ичиди қолдим.

Ҳайриҳо инсонни учратмадим лек, Алардек тили гунг индамас бўлдим.

«Дардинг тўкиб сол!» — деди оқ қоғоз, Барот, ҳақни ёз, деб, қаламни олдим.

БОҒ ҲОВЛИ

Боғ ҳовлига шошаман чорлар гўё, Зориқиб кутар дўсту ёрлар гўё.

Саратонда сарғайб дөв-даражатлар, Ҷанғонни зорлар гўё.

Боғ аро шаббода шивирлар аста, Наводаларга жўровоз торлар гўё.

Интилар боғонига ниҳоллар ҳам, Япроқлари титрашиб, порлар гўё.

Ҳар дарахт дардин тинглар, Барот беун Барелардек тўкилади, сирлар гўё.

БИТТА ҚЎШИФИМЧА ЭМАС

Ишқингдан лоғ урма ошно севған

маъшуқимча змас.

Санъатингни дема якто, ётқ

қошиғимча змас.

Зинапоя мансаблардан кўкка

бўйлаб қўзиларсан,

Ҳавоий ул парвозинг битта

қўшиғимча змас.

ТУМАН

(Манзара)

Бостририб келди туман,

Зумда ёйиди туман.

Левал ўйлар, бот-тогни

Бағрига олди туман.

Күшилар учмас ҳаттоқи,

Олиб кетдими ёки?!

Қўшишлар ҳам кўршишмас,

Сокинлик бўлди ҳоким.

Бирдан кўёш нур сочди,

Ҳижис кўнглини очди.

Чок-чокидан сўқилиб,

Туман тарқалди, қочди.

ҲАҚИҚАТ ЎТКИРРОКДИР

Ҳақиқат ўтқирроқдир, кескир

қилич тифидан,

Умринг эговланадир, нодонлар қилиғидан.

Тўқису текис бўлмас, кўхна дунё юмуши,

Ҳолинг нечук демагай, бехабар,

бор-йўғингидан.

Бир яхшига, бир ёмон, ҳар жойда бор,

топилар,

Икки яхши қовушмас, ҷалғиб,

йўл-йўриғидан.

Обрўйингга бўлиб қўз, ҳалол

яшашилк мушкул,

Қинғир иш қийғи бор, қозлар

қаро доғидан.

Қўлинг калталик қилгай, оз

бахтигини кўп билгай,

Бозоринг касод бўлгай, молу

жон ариғидан.

Барот келмасин малол, яхшилардан

ўрнак ол,

Умидвор бўлиб юрма, ваъдабоз ёрлиғидан.

БАРЧАГА

<p

ЁШЛАР ВА МАЪНАВИЯТ

Улгайиб келаётган авлодни маънавий барқамол, замон талаблари даражасида билимга эга етук фарзиндарлар этиб тарбиялаш давлатимиз сиёсатининг устувор ўйналишиларидан биридир.

Зоро, бетакор меросимиз, миллий қадриятларимизни шуурига жо этаган, ўз соҳасида жаҳон андазалари даражасида малака ва маҳоратга эга бўлмаган инсоннинг тобора тараққий этиб бораётган жамиятда мунносиб ўрин эгаллаши амири маҳол. Шу бойис ёшларимиз яратилаётган куляйликлардан самарали фойдаланиб, илм-фан сирларини

пухта ўрганиши, умрингин олтинга тенг даврини бехуда сарфламаслиги келажакда муҳим аҳамият касб этади.

Ўзбекистон тарихи давлат музейида "Камолот" ёшлар икимийи ҳаракати, Республика "Маънавият ва маърифат" маркази, Тошкент исломуниверситети ҳамкорлигига ташкил этилган тадбирлари шулар ҳакида сўз юри-

хусусида фикрлашиди.

Тадбир иштирокчилари музейнинг янги экспонатлари билан танишиди.

Б.ХИДИРОВА,
ЎзА мухбири.

САҲНАДА ЁШ ИСТЕҶДОДЛАР

Пойтахти музейда ёш эстрада хонандаларининг "Янги номлар" деб атталган кўрик-танлови бўйиб ўтди. Ватаннимиз мустақиллигининг 12 йиллигига багишланган мазкур танлов ўзбекистон бастакорлар уюшмаси, "Ўзбекнаво" эстрада бирлашмаси, "Соз" мусика маркази, ўзбеклерди ономатопея билан ҳамкорликда ўзбекистон давлат консерваторияси билан ҳамкорликда ўтди.

Танловдан кўзланган максад эстрада ўйналишида ёш иштеъодларни аниклаш, кўллаб-куватлаш, санъат оламида ўз ўрнини топишни да яқиндан кўмаклашидан иборат.

Кейнинг йилларда мам-

лар Махкамасининг 2001 йилда кабул килинган "Эстрада кўшиклилар санъатини ўнда ровожлантириш тўғрисида" ги қарори муҳим дастурламалар бўйиб хизмат қилаётади.

Мазкур танловда юигирмадан зиёд ёш эстрада хонандаси ўзининг янги кўшиклиари билан иштирок этди. Тошкент эстрада-цирк коллежи ўкувчиси Наргиза Хамроева биринчи ўрнга лойик топилиди.

Назокат УСМОНОВА,
ЎзА мухбири.

КЎРГАЗМАГА МАРҲАМАТ!

12 июль куни "Ўзбекен-жилсаноат" давлат акционерлик компанияси биносида спорт кийимлари ва анжомлари кўргазмаси очида.

Кўргазмани уошкоқлик билан ўтказиш мақсадида республика-мизнинг спорт кийимлари ва анжомларини ишлаб чиқарувчи кўплаб корхоналар, савдо ташкилотлари, акционерлик жамиятлари ҳамда хусусий тадбиркорларнинг иштироки кўзда тутилган.

Шу куни вилоятимиздаги «Ziro» (Қибрай тумани), «Kibo» (Чирчик шаҳри), «Vega» (Янгийўл шаҳри) каби қатор қўшма корхоналари ҳам ўзларининг маҳсулотлари билан қатнашадилар.

Қадриятларимиз

Амир Темур — буюк шахс, кураги ерга тегмаган саркарда, ийрик давлат арбоби, қонуншунос, иштеъодли мөъмр, нотик, руҳушнос, шу билан бирга ёл-юртни, ҳалқини севган ва уни дунёга танинган инсон.

Ушбу зот ёшлигиданок келажаги порлок сиймо сифатида таниди.

Ўрта аср тарихчиси Мавлоно Лутфуллоҳ Нишопурий сўзига кўра, Темур етти ёшлигига отаси Тарагай биласа кариношларинида борган. Кариношларнида кўпдан кўп молларга, турк ва хиндердан иборат бўлган кулларга эга бўлиб, доимо хавотирилида яшар эди. Уларнинг катталаридан бирни Тарагайга дебди: «Худо менга молу давлат берди, лекин уни саклашга тамоман охизман. Кулларни сабру салоҳиятсиз. Шу сабабли молу дунёга нуқсон етмасин деб кўркман».

Шунда ёш Темур гапга араласиб, дебди: «Эй, ота, фарзандларингга

молларингдан бўлиб бер ва ундан сўнг уларни ўз молу мулкига дохил килгинган, (улар) ўзи билан ўзи овора бўлсин. (Сўнг) турк кулларни хинде кулларнинг тепасига кўйинки, хиндердан ўз амири-фармонига бўйсундирсанни. (Кейин) ҳар уч кулини улардан ақлорига бир кулнинг ихтиёрига топширил. (Сўнг) уларнинг хар бирини еттидан кулнинг амири кил. (Кейинчалик, таҳтада ўзига топширилган кулнинг амири кил.)

Молларингдан бўлиб бер ва ундан сўнг уларни ўз молу мулкига дохил килгинган, (улар) ўзи билан ўзи овора бўлсин. (Сўнг) турк кулларни хинде кулларнинг тепасига кўйинки, хиндердан ўз амири-фармонига бўйсундирсанни. (Кейин) ҳар уч кулини улардан ақлорига бир кулнинг ихтиёрига топширилган кулнинг амири кил.

Шунда кариноши Темурнинг ажак заковатига койил колиб, унинг отасига дебди: «... Сенинг бу фарзандинг жаҳонга подшо бўлади, тоқатли эмаслар. Фарзандларим салоҳиятсиз. Шу сабабли молу дунёга нуқсон етмасин деб кўркман».

Амир Темурнинг ибратга лойик шахсий фазилатлари нийоятда бисёр. Улар орасида энг олижаноби унинг кечирилмегидир. «Кимки

менга душманлик қўлса-ю, — дейди у, — кейин пушаймон бўлиб, илтижо билан ҳимоя истаб, тиз чўкиб хузуримига келса, душманлигини унтилип, мурувват ва дўстлик кўрсатдим». Бунга мисол тарикасида куйидаги маъмумотни кўлтириш мумкин. Маълумки, 1362 йили Марв якинида Амир Темур Алибек исмли бир туркмэн кўлида 62 кун асрилди ётади. Кейинчалик, таҳтада ўзига топширилган кулнинг амири килади. Шундайда кулини тушгач эса, у қўята тавба килиб, кечирип сўрайди. Унинг гуноҳидан яна бир бор ўтилади. Ҳаттоқи, учинчи хиёнатидан ўзига топширилган кулнинг амири килади. Шундайда кулини тушгач эса, у қўята тавба килиб, кечирип сўрайди. Унинг гуноҳидан яна бир бор ўтилади. Ҳаттоқи, учинчи хиёнатидан ўзига топширилган кулнинг амири килади.

«Куч адолатдадир» деган ибора Амир Темурнинг хаётай шиори бўлганлиги бежиз эмас. Шунга бинона унамлакатини фоқатгина конун асосида бошқарди.

Дилноза АКБАРОВА,
Тошкент давлат шарқшуннослик институти З-босқич талабаси.

Бирининг таъзим ва ташириғига буюр. Уларни кўздан кочирма (Чунки) бир-бирлари билан кўп сұхбатлашмасинлар».

Шунда кариноши Темурнинг ажак заковатига койил колиб, унинг отасига дебди: «... Сенинг бу фарзандинг жаҳонга подшо бўлади, тоқатли эмаслар. Фарзандларим салоҳиятсиз. Шу сабабли молу дунёга нуқсон етмасин деб кўркман».

Амир Темурнинг ибратга лойик шахсий фазилатлари нийоятда бисёр. Улар орасида энг олижаноби унинг кечирилмегидир. «Кимки

менга душманлик қўлса-ю, — дейди у, — кейин пушаймон бўлиб, илтижо билан ҳимоя истаб, тиз чўкиб хузуримига келса, душманлигини унтилип, мурувват ва дўстлик кўрсатдим». Бунга мисол тарикасида куйидаги маъмумотни кўлтириш мумкин. Маълумки, 1362 йили Марв якинида Амир Темур Алибек исмли бир туркмэн кўлида 62 кун асрилди ётади. Кейинчалик, таҳтада ўзига топширилган кулнинг амири килади. Шундайда кулини тушгач эса, у қўята тавба килиб, кечирип сўрайди. Унинг гуноҳидан яна бир бор ўтилади. Ҳаттоқи, учинчи хиёнатидан ўзига топширилган кулнинг амири килади.

«Куч адолатдадир» деган ибора Амир Темурнинг хаётай шиори бўлганлиги бежиз эмас. Шунга бинона унамлакатини фоқатгина конун асосида бошқарди.

Дилноза АКБАРОВА,
Тошкент давлат шарқшуннослик институти З-босқич талабаси.

Бирининг таъзим ва ташириғига буюр. Уларни кўздан кочирма (Чунки) бир-бирлари билан кўп сұхбатлашмасинлар».

Шунда кариноши Темурнинг ажак заковатига койил колиб, унинг отасига дебди: «... Сенинг бу фарзандинг жаҳонга подшо бўлади, тоқатли эмаслар. Фарзандларим салоҳиятсиз. Шу сабабли молу дунёга нуқсон етмасин деб кўркман».

Амир Темурнинг ибратга лойик шахсий фазилатлари нийоятда бисёр. Улар орасида энг олижаноби унинг кечирилмегидир. «Кимки

менга душманлик қўлса-ю, — дейди у, — кейин пушаймон бўлиб, илтижо билан ҳимоя истаб, тиз чўкиб хузуримига келса, душманлигини унтилип, мурувват ва дўстлик кўрсатдим». Бунга мисол тарикасида куйидаги маъмумотни кўлтириш мумкин. Маълумки, 1362 йили Марв якинида Амир Темур Алибек исмли бир туркмэн кўлида 62 кун асрилди ётади. Кейинчалик, таҳтада ўзига топширилган кулнинг амири килади. Шундайда кулини тушгач эса, у қўята тавба килиб, кечирип сўрайди. Унинг гуноҳидан яна бир бор ўтилади. Ҳаттоқи, учинчи хиёнатидан ўзига топширилган кулнинг амири килади.

«Куч адолатдадир» деган ибора Амир Темурнинг хаётай шиори бўлганлиги бежиз эмас. Шунга бинона унамлакатини фоқатгина конун асосида бошқарди.

Дилноза АКБАРОВА,
Тошкент давлат шарқшуннослик институти З-босқич талабаси.

Бирининг таъзим ва ташириғига буюр. Уларни кўздан кочирма (Чунки) бир-бирлари билан кўп сұхбатлашмасинлар».

Шунда кариноши Темурнинг ажак заковатига койил колиб, унинг отасига дебди: «... Сенинг бу фарзандинг жаҳонга подшо бўлади, тоқатли эмаслар. Фарзандларим салоҳиятсиз. Шу сабабли молу дунёга нуқсон етмасин деб кўркман».

Амир Темурнинг ибратга лойик шахсий фазилатлари нийоятда бисёр. Улар орасида энг олижаноби унинг кечирилмегидир. «Кимки

менга душманлик қўлса-ю, — дейди у, — кейин пушаймон бўлиб, илтижо билан ҳимоя истаб, тиз чўкиб хузуримига келса, душманлигини унтилип, мурувват ва дўстлик кўрсатдим». Бунга мисол тарикасида куйидаги маъмумотни кўлтириш мумкин. Маълумки, 1362 йили Марв якинида Амир Темур Алибек исмли бир туркмэн кўлида 62 кун асрилди ётади. Кейинчалик, таҳтада ўзига топширилган кулнинг амири килади. Шундайда кулини тушгач эса, у қўята тавба килиб, кечирип сўрайди. Унинг гуноҳидан яна бир бор ўтилади. Ҳаттоқи, учинчи хиёнатидан ўзига топширилган кулнинг амири килади.

«Куч адолатдадир» деган ибора Амир Темурнинг хаётай шиори бўлганлиги бежиз эмас. Шунга бинона унамлакатини фоқатгина конун асосида бошқарди.

Дилноза АКБАРОВА,
Тошкент давлат шарқшуннослик институти З-босқич талабаси.

Бирининг таъзим ва ташириғига буюр. Уларни кўздан кочирма (Чунки) бир-бирлари билан кўп сұхбатлашмасинлар».

Шунда кариноши Темурнинг ажак заковатига койил колиб, унинг отасига дебди: «... Сенинг бу фарзандинг жаҳонга подшо бўлади, тоқатли эмаслар. Фарзандларим салоҳиятсиз. Шу сабабли молу дунёга нуқсон етмасин деб кўркман».

Амир Темурнинг ибратга лойик шахсий фазилатлари нийоятда бисёр. Улар орасида энг олижаноби унинг кечирилмегидир. «Кимки

менга душманлик қўлса-ю, — дейди у, — кейин пушаймон бўлиб, илтижо билан ҳимоя истаб, тиз чўкиб хузуримига келса, душманлигини унтилип, мурувват ва дўстлик кўрсатдим». Бунга мисол тарикасида куйидаги маъмумотни кўлтириш мумкин. Маълумки, 1362 йили Марв якинида Амир Темур Алибек исмли бир туркмэн кўлида 62 кун асрилди ётади. Кейинчалик, таҳтада ўзига топширилган кулнинг амири килади. Шундайда кулини тушгач эса, у қўята тавба килиб, кечирип сўрайди. Унинг гуноҳидан яна бир бор ўтилади. Ҳаттоқи, учинчи хиёнатидан ўзига топширилган кулнинг амири килади.

«Куч адолатдадир» деган ибора Амир Темурнинг хаётай шиори бўлганлиги бежиз эмас. Шунга бинона унамлакатини фоқатгина конун асосида бошқарди.

Дилноза АКБАРОВА,
Тошкент давлат шарқшуннослик институти З-босқич талабаси.

Бирининг таъзим ва ташириғига буюр. Уларни кўздан кочирма (Чунки) бир-бирлари билан кўп сұхбатлашмасинлар».

Шунда к